

Spijker kwartier

wijkkrant

6 **Energie besparen met een kleine beurs**

10 **Droomvlucht Van Muijlwijkstraat**

16 **Veiligheid**

Beter een goede buur...

Ik heb me eens laten vertellen dat er per jaar 3.000 bewoners uit onze wijk vertrekken en er 3.000 nieuwe bewoners voor in de plaats komen. Ik kon me bij dat aantal niet veel voorstellen. Totdat ik me realiseerde dat in mijn eigen straat zo'n beetje alle mij bekende burens in tien jaar tijd zijn vertrokken én sommige huizen al voor de tweede keer in een paar jaar zijn verkocht. Veel mensen die al vroeger in de wijk hebben gewoond, op kamers of anti-kraak. Steeds nieuwe gezichten in oude huizen.

Een wijk met grote aantrekkingskracht, waar mensen graag willen wonen, met huizenprijzen die nu exploderen. Starters zouden hier willen wonen maar kunnen het niet betalen: ondanks de splitsingen en verkamering van de grote panden zijn er nog te weinig woningen. (Te) veel mensen bovenop elkaar. Maar, zoals Karina zegt in het artikel over de bloembinderij: 'Door de jaren heen is het Spijkerkwartier een unieke wijk met unieke mensen gebleven'.

Dat is niet vanzelf gegaan. De wijk kent een roerige geschiedenis, en heeft actieve werkgroepen en buurtverbinders die, vaak achter de schermen, deze wijk samen maken. Ook door professionals wordt er hard aan gewerkt: we hebben dat eens op een rijtje gezet in deze krant.

De nieuwe burens wil ik welkom heten en uitnodigen om op mijnspijkerkwartier.nl eens door het archief van 43 jaargangen (!) wijkkranten te bladeren en zo de wijk en haar geschiedenis te leren kennen. Of om hiermee te beginnen bij wijkkrant 119.

Trudi Hendriks (Tekst en beeld)

Een makkelijk en succesvol kerstrecept, want we vermoeden dat we weer binnen zitten deze kerst! Zoek je tijdens de kerstdagen iets lekkers bij de koffie? Of een feestelijk toetje? Iets wat ook nog min of meer gezond is? Nou ja.. minder ongezond. Deze sinaasappel-amandelcake is een winnaar; applaus verzekerd! En zo simpel te maken...

De cake is glutenvrij want er wordt geen tarwemeel of bloem gebruikt. Ik heb kokosbloesemsuiker genomen, omdat dit de gezondste vorm van suiker is. Natuurlijk kun je ook voor stevia of een andere zoetvorm kiezen.

Amandelmeel is best prijzig, maar kun je ook zelf malen in de blender. Dat scheelt in de kosten. Als ik aanbiedingen zie bij de grootgrutters, koop ik direct wat voor mijn voorraad. Je kunt ook half-om-half met kokosmeel mengen, dat is aanzienlijk goedkoper. De smaak blijft prima! Je kunt helemaal je eigen fantasie en smaak volgen door een handje rozijnen, walnoten en/of pompoenpitten door het

meel te doen. Maar het is niet nodig. Snij de sinaasappelen iets kleiner en haal het pitje er af. Meng dan de gekookte sinaasappels met de eieren en suiker in de blender tot een homogene massa.

Zeef apart de amandelmeel met een schepje bakpoeder of wijnsteen. Vergeet het snufje zout niet. Roer dan het nat en het droog door elkaar, tot één geheel. Omdat het glutenvrij is, zal het wat korrelig blijven. Als het te droog is, kun je er een of twee eetlepels yoghurt door doen.

Druk de massa aan in de cakevorm, die bekleed is met bakpapier. Zet de cakevorm in het midden van de voorverwarmde oven. Zet de wekker op 50 minuten.

zelf koken

De ingrediënten:

Voor de cake

- 2 hele ongeschildde sinaasappels, schoongeboend en 2 uur gekookt
- 3 eieren
- 150 gram suiker
- 300 gram gemalen amandelen
- Bakpoeder of wijnsteen
- 2 eetlepels yoghurt (optioneel)
- Snufje zout

Voor de topping

- Mascarpone circa 200 gram
- Een eetlepel honing of ahornsiroop
- De rasp van een limoen of een citroen

Een blender

Een bakvorm met bakpapier,

een houten satépin

Oven, voorverwarmd op 180 graden

Eventueel wat cakeversiersels zoals walnoten, muntblaadjes, enz.

Prik na 50 minuten in de cake en kijk of de satépin er droog uitkomt. Verleng de baktijd anders nog eens met 5 of 10 minuten.

Haal de cake uit de oven, laat helemaal afkoelen. Als de cake teveel is voor wat je nodig hebt: vries een deel in. Dat gaat uitstekend.

Roer voor de topping de mascarpone los. Roer er dan een eetlepel honing of ahornsiroop en de citroenrasp door. Vergeet niet te proeven!

Bestrijk de afgekoelde cake lekker dik met de topping. Wat je over hebt, kan nog een dag of twee bewaard blijven. Het is ook heel lekker op een kaakje. Versier de cake naar keuze met extra

walnoten, bessen, blaadjes munt of wat je maar in huis hebt.

Ik snijd de cake meestal in blokjes van ca 2x2 cm. En schik ze dan op een mooie schaal. Ik leg er bijvoorbeeld wat dadels, gedroogde abrikozen en muntblaadjes omheen. Een kerstbal erbij... en een laatste Oost-Indische kers uit de tuin. Het ziet er prachtig en professioneel uit! Zet midden op tafel. Iedereen kan dan zelf pakken. Zelfs de bloemen worden opgegeten!

Maak je een kerstdessert? Leg dan voor ieder gast apart een blokje cake op een mooi bord. Leg er vlak voor het opdienen een bolletje ijs naast, een schepje warme kersen (mag best uit een potje) en wat muntblaadjes. Versier eventueel nog met wat eetbare kerststerretjes. Wil je het helemaal perfect doen: schenk er dan een klein glaasje met een zoete likeur bij. Let op: de kok wordt de hemel in geprezen!

Tekst en beeld: Lucille van Straten

Oproepje: Heb je een eenvoudig en exclusief recept, met niet teveel ingrediënten? Stuur het naar wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com.

Buurtverbinders

Op 27 september 2021 kregen buurtverbinders (v.l.n.r.: Jet de Bruijn, Marike Brüggemann en Maggie Ruitenbergh) een bloemetje van het Gerda van Steijn bloemenfonds, als bedankje voor hun grote inzet voor de wijk.

Wat doet een buurtverbinder?

Buurtverbinders zijn actief in Het Spijkerkwartier. Zij onderhouden de website mijn-spijkerkwartier.nl, maar zorgen ook voor het zichtbaar maken van dit digitale platform in de wijk. Buurtverbinders stimuleren buurtbewoners en organisaties om de website zo goed mogelijk te gebruiken, met als doel dat alle partijen actiever in de wijk worden. Op dit moment bestaat het team uit Jet de Bruijn, Maggie Ruitenbergh en Marike Brüggemann. Zij zullen echter per 1 januari 2022 stoppen als buurtverbinders.

Oproep

De Spijkerbrigade is op zoek naar een nieuw team van buurtverbinders; het liefst een team met veel diversiteit in leeftijd en achtergrond. Je hebt misschien nog geen idee wat een buurtverbinder eigenlijk is. Dat is niet erg: dat ontdek en vorm je, samen met de andere nieuwe leden, snel genoeg zelf. De rode draad is dat de buurtverbinder mensen in de wijk aan elkaar verbindt. De website is daarbij een hulpmiddel, maar het praatje op straat is minstens zo belangrijk. Om toch alvast een idee te geven van de taken van een buurtverbinder:

- Regelmatig bijpraten met bewoners en organisaties in de wijk, horen wat er speelt, mensen attenderen op de mogelijkheden van de website.
- De website onderhouden. Bewoners en werkgroepen ondersteunen bij plaatsen van aantrekkelijke en actuele berichten.
- De mailbox van de website onderhouden. Zorgen dat vragen van bewoners bij de juiste personen of organisatie terechtkomen.

Met een compleet team (liefs zes buurtverbinders en een coördinator) is de tijdbesteding vier uur per week. De tijdsindeling kun je grotendeels zelf invullen.

Interesse?

Neem contact op met de Spijkerbrigade via secretariaat.spijkerkwartier@gmail.com 06 40 34 75 02 voor meer informatie.

Tekst: Katja Krediet / Beeld: Egbert Bouwhuis

Eerst wonen, dan wippen

'Wat leuk, jouw dochter heeft nog idealen!' zei een collega tegen mijn moeder. De collega had me onlangs horen spreken op het Woonprotest in Arnhem. Heel lief, dank je wel, maar ik vrees dat ze het mis heeft.

Weet u nog?

Idealen? Ik heb in de afgelopen jaren vooral met toenemende verbazing zitten kijken naar wat we allemaal hebben laten wegglijpen. Weet je nog dat we een ministerie van VROM hadden? En dat volkshuisvesting bedoeld was om het volk te huisvesten (u weet wel, mensen – niet perse met problemen – die graag in een goed en betaalbaar huis willen wonen)? En dat er geregeld vaste contracten werden vergeven op het werk, zodat werknemers een stabiel bestaan konden opbouwen? En dat de GGZ ook een huisvestingstaak had?

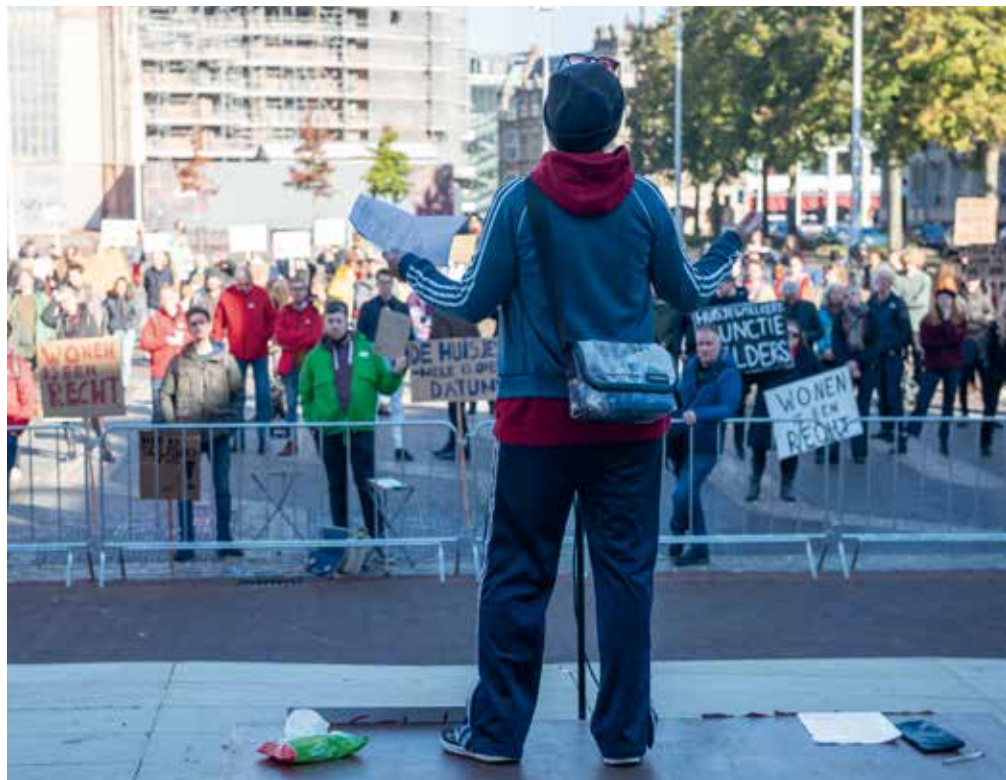
'Gewoon' wonen

Ik zou willen dat waar we voor strijden op de Woonprotesten onder 'idealen' zou kunnen worden geschaard! Dat wij starters ons de luxe konden permitteren ons bezig te houden met het organiseren van veganistische buurtbarbecues, het aanschaffen van zonnepanelen of het wippen van tegels uit onze tuin. Graag! Maar je kunt je pas om een duurzaam huis bekommeren als je een huis hebt (en dan het liefst een koophuis, want in een huurhuis ben je voor duurzaamheid afhankelijk van de eigenaar – maar dat terzijde).

Ik ben ook van de idealen, zeker! Maar goed en betaalbaar wonen is zo'n essentieel onderdeel van een samenleving dat de noodzaak van woonprotesten eigenlijk absurd is. Waar is de basis gebleven waarop mensen hun leven verder kunnen uitbouwen?

13,5 jaar

Als je zelf wél onder de pannen bent is het makkelijk om het niet te zien. Al staan de kranten er inmiddels gelukkig bol van, dus het probleem kan nu niemand meer zijn ontgaan.

Maar een reminder kan nooit kwaad: als je een alleenzoekende starter bent in Arnhem, dan kun je vrijwel niet kopen (zeker niet met een studieschuld, als je geen vaste baan hebt en geen jubelton van je ouders). Als je besluit particulier een appartement te huren, dan is het geen uitzondering dat je de helft van je salaris kwijt bent aan huur (1000 Euro per maand voor 60 vierkante meter is nog een goede deal). Gevolg: niet goed kunnen sparen. En als je een corporatiewoning in Arnhem wilt huren moet je heeeel lang wachten. Zelf sta ik inmiddels 13,5 jaar ingeschreven en het is mij nog steeds niet gelukt, terwijl ik elke dag reageer.

Stress

Leven in de pauzestand, zo noemt men dat vaak. Starters die noodgedwongen weer bij hun ouders wonen of zoveel huur moeten betalen dat ze niets opzij kunnen leggen. Alles wordt uitgesteld, dus ook 'huisje-boompje-beestje', als ze die behoefte voelen.

Je kunt zeggen dat dat niet erg is en inderdaad hebben starters hier jarenlang NIET over geklaagd. Ze hebben zich aangepast, zijn gaan reizen, nomadisch

gaan leven, in woongroepen gaan wonen. Maar voor veel anderen is het wél erg. Ik ken mensen die zich schamen terug te moeten naar hun ouders, die psychische problemen hebben ontwikkeld door de chronische woningzoekstress. Ik ken mensen die niet kunnen scheiden, omdat ze nergens anders kunnen wonen en ik ken gescheiden mensen die van camping naar camping zwerven.

Wonen is een recht

Kortom: dit gaat niet over idealen! Als er één zaak is waar een overheid zich om moet bekommeren is het de veiligheid en het welzijn van haar burgers. Een betaalbaar dak boven je hoofd hebben is de grondslag van zo'n veilig en aangenaam leven. Wonen is een recht, hoe vaak is het inmiddels niet geroepen? Maar dat recht wordt nu voor veel mensen (er zijn landelijk meer dan 300.000 woningen tekort; ik benoem het nog maar even) met voeten getreden. Essentiëler krijg je het niet!

En als deze mensen eindelijk goed wonen, ik geef het u op een briefje, dan zal er meer ruimte in hun hoofd ontstaan om zich met andere dingen bezig te houden. Een deel zal vrolijk mee gaan tegelwippen of zal zich ontpoppen tot vegan barbecue-koning. Maar vergeef hen alstublieft dat ze zich eerst zorgen maken over het dak boven hun hoofd.

Tekst Iris Wissenburg (oud redacteur wijkkrant Spijkerkwartier)

Beeld Mika Kraft en www.noidandtea.com

Iris Wissenburg is geboren in de Parkstraat en woonde tot voor kort in een tochtig en gehorig appartement in het Spijkerkwartier. Ze wil dolgraag weer terug, maar de particuliere huurappartementen zijn te duur en als ze op corporatiewoningen in de wijk reageert eindigt ze (met 13,5 jaar inschrijffijd!) vaak niet hoger dan een 30e plek.

Energie

besparen met een kleine beurs

Een dikke trui aan, korter douchen, de tv uitzetten, de deuren dicht in huis, we kennen het allemaal wel. Maar hoe kan je nou echt besparen komend stookseizoen? Juist omdat de energieprijzen maar blijven stijgen is besparen voor veel mensen van groot belang. Spijkerenergie wil graag helpen door energiebesparende maatregelen aan te brengen in jouw woning! Spijkerenergie werkt momenteel onder de campagne 'Arnhem AAN' samen met de Energiebank, KombiSOL, Rijn & IJssel Energiediensten en Gemeente Arnhem.

Binnen de energietransitie is iets gek aan de hand. Iedereen moet gaan besparen, maar het verschil tussen arm en rijk wordt alleen maar groter. Huishoudens met een grotere beurs kunnen energiebesparende maatregelen zelf laten uitvoeren en aanspraak maken op subsidies.

Huishoudens met een kleinere beurs hebben vaak minder mogelijkheden om dat te doen. Energiezuinig wonen wordt vaak geassocieerd met ongemak en hoge kosten. Dit hoeft echter niet het geval te zijn en wij helpen je er graag mee. Er zijn kleine besparende maatregelen aan

te brengen die kunnen helpen met het verlagen van de energierekening. Denk hierbij aan radiatorfolie, ledlampen, tochtstrippen en het op de goede manier instellen van je cv-ketel. Deze kleine aanpassingen kunnen goed helpen met het omlaag krijgen van de kosten. Natuurlijk zijn er ook andere manieren om de energierekening omlaag te krijgen. We voeren gesprekken over gewoontes of geven inzicht in wat een apparaat nou kost op jaarbasis. Er wordt dan direct bewuster omgegaan met energie. Alleen daardoor bespaar je al enkele honderden euro's en dat scheelt!

Even voorstellen

Wie ben je?

Mijn naam is Stefan Erich, 37 jaar oud en trotse vader van een dochter van twee. Ik

ben buurtbewoner en energiecoach en ik werk samen met studenten aan sociale vraagstukken bij DeBlauweWijkEconomie. Ik ben hiervóór jarenlang werkzaam geweest in de horeca en ben een sociaal en betrokken persoon.

Wat houdt je bezig?

Momenteel werk ik als energiecoach aan het project 'Energie besparen met een kleine beurs'. Ik vind het vreselijk om te zien hoeveel ongelijkheid er is op het gebied van basisbehoeften. Mijn motto is: 'Voor de buurt, door de buurt', omdat ik het belangrijk vind dat men elkaar helpt. Iedereen heeft recht op comfort in de woning, en over een basisbehoefte als warmte moet geen angst zijn. Door middel van coaching en het geven van inzicht wil ik samen met bewoners zorgen dat kosten naar beneden gaan door energie te besparen, en wil ik zorgen dat bewoners verbonden worden aan al de mooie initiatieven in onze wijk. Het is dan ook erg mooi dat we samen met de Energiebank, Gemeente Arnhem en andere partners onder de vlag 'Arnhem AAN' de handen ineenslaan om samen een verschil te maken!

Wat doet een energiecoach?

Als energiecoach geef ik inzicht in de samenkomst van gas- en elektriciteitskosten. Samen bekijken we het verbruik dat er is en bekijken we waar eventuele uitschieters zitten. Ook kunnen we door middel van slimme producten het verbruik van apparaten meten. Zo word je bewuster van de energiekosten en kan je er ook zuiniger mee omgaan. En nu komt het mooie: de gemeente heeft een budget beschikbaar gesteld voor ieder huishouden in de minima dat meedoet met het gratis coaching traject, en biedt energiebesparende middelen aan. Denk dan aan een waterbesparende douchekop,

radiatorfolie, tochtstrippen etc. Samen installeren we deze middelen bij je thuis, waardoor het verbruik direct verminderd wordt.

Hoe groot is het probleem?

Het probleem is groot. Door de stijgende gasprijs wordt het probleem alleen maar groter. In Arnhem alleen al zijn er zo'n 7.000 á 8.500 huishoudens die moeite hebben met het betalen van de energierekening en door de hoge prijzen zal dit aantal zeker groeien.

Wat kom je tegen in de wijk?

Van alles! Huishoudens die al zeer bewust bezig zijn met het besparen van energie. Zij hebben bevestiging nodig dat ze het goed doen. Maar ik zie ook hele schrijnende gevallen waarin een gezin 80 euro meer moet gaan betalen nu de prijs zo gestegen is, en daardoor met de handen in het haar zit. Zulke gezinnen helpen is heel waardevol want ze letten al op de kleintjes, en dan is 80 euro heel veel geld.

Wat zijn je ervaringen tot nu toe?

De ervaring is dat huishoudens open staan voor energiebesparende maatregelen, maar dat het soms te ingewikkeld of gewoon te duur is. Doordat een energierekening niet gemakkelijk te lezen is, weet je vaak niet waar je naar moet kijken. Dit maakt mijn werk in de wijk heel waardevol.

Inzicht geven en handvatten aanbieden geeft rust. Daarnaast ken ik vanuit mijn rol bij DeBlauweWijkEconomie veel verbindingen binnen de wijk. Zo kan ik huishoudens goed verbinden aan de sociale weefsels van de wijk. Het gaat vaak niet alleen om problemen met de energierekening.

“Samen bereiken we meer dan alleen”

Tekst: Stefan Erich en José Botman

Beeld: Stefan Erich

Wil je zo snel mogelijk beginnen met energie besparen en duurzaam wonen? Of voel je je geroepen om huishoudens die dat nodig hebben te helpen door energiecoach te worden? Meld je dan aan voor het project 'Energie besparen met een kleine beurs':
spijkerenergie@gmail.com

Spijkerenergie
voor de buurt, door de buurt

Bedrijf in de wijk

RUBRIEK

In deze rubriek stelden we – tot nu toe – bedrijven voor die in onze wijk gevestigd zijn. In deze aflevering zwaaien we Karina Hekkers en haar “Bloembinderij” aan de Spijkerstraat uit omdat zij eind november, na meer dan twintig jaar, onze wijk heeft verlaten.

Visie

‘Ik heb altijd in de bloemen gewerkt en toen ik de kans kreeg om voor mijzelf te beginnen in deze zaak, dacht ik: deze uitdaging ga ik aan!’ Karina is zelf afkomstig uit een arbeidersgezin waar bloemen als een luxe werden gezien. ‘Mijn bloemen zijn altijd betaalbaar gebleven voor de kleine beurs. Ik maakte onder andere studentenboeketjes en later voor sommige studenten ook hun trouwboeket. Ik ben met de klanten meegegroei en zij met mij. In dit vak deel je veel lief en leed met elkaar.’

Spijkerkwartier

Karina is geëmotioneerd over haar vertrek uit de wijk. ‘Ik heb hier zoveel meegemaakt, ook met “de meiden” die werkten achter de ramen. Ik voelde me altijd veilig en heb ook tijdens de ziekte en het overlijden van Abe ervaren hoe warm en betrokken klanten en bewoners hier zijn. Er werd een oogje in het zeil gehouden, ook door de daklozen in deze wijk. Ik kreeg van klanten soms maaltijden zodat ik zelf niet hoefde te koken en ik werd erop gewezen dat ik mij, toen ik in diepe rouw was, steeds meer ging afsluiten van mensen. Dat is ook zorgen voor elkaar. Dit is

een unieke wijk met unieke mensen.’ In een hoek achter in de zaak stond een foto van haar overleden man Abe bij de vogels. De vogels en de foto van Abe zijn meegegaan naar haar huis in Westervoort. ‘Abe bleef hierdoor levend en bij mij: oude klanten vroegen hoe het met me ging en nieuwe klanten vroegen wie de man op die foto was. Ik kon erover praten. Ik heb me hier meer thuis gevoeld dan in mijn eigen huis.’

Nieuwe start

Het heeft Karina de laatste jaren niet meegezeten: er alleen voor staan, zelf ook gezondheidsklachten, maanden een opgebroken straat voor de deur, de corona lockdown. ‘Maar ik heb me gered! Wel merkte ik dat het werken zwaarder en steeds vermoeiender werd. Bij een kleinschalige groothandel in bloemen raakte ik in gesprek en zij hebben mij een baan aangeboden. Die ik heb geaccepteerd. Minder uren werken, minder zorgen, een vast inkomen. Ik heb er zin in!’

De buurt heeft Karina ook leren kennen als zangeres tijdens “Muziek bij de Buren”. ‘Ik moest van Abe altijd al iets doen met zingen en die eerste stap heb ik hier in deze winkel en in deze wijk durven zetten.’ Inmiddels zingt Karina in het bandje “Out of the Blue’s”. ‘En ik heb sinds een aantal maanden een nieuwe vriend waar ik heel blij mee ben. Je kunt van twee mannen op verschillende manieren houden.’

Afscheid

‘Ik heb er goede hoop op dat mijn opvolgers met frisse energie hun eigen invulling geven aan deze winkel.

En ik wil iedereen, zowel de oude als de nieuwe klanten, bedanken voor de mooie tijd, de gesprekken en de warmte die ik hier heb ervaren. Dit is geen definitief afscheid van elkaar: we will meet again....!’

Tekst: Trudi Hendriks

Beeld: Rien Meijer

Heb je zelf of ken je een bijzonder (startend) bedrijf die in onze wijk gevestigd is? Neem contact op met wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com

toART

aan de Hommelstraat

De Kunstuitleen toART, al jaren een vertrouwd gezicht in Arnhem, heeft zich gevestigd aan de Hommelstraat 65, het voormalig onderkomen van Loesje. Het is een mooie plek waar Arnhemmers kunst kunnen kijken, lenen en kopen. Behalve een kunstuitleen is er ook de City Gallery te vinden.

In de City Gallery zijn wisselende presentaties te zien van kleine werken van kunstenaars uit de regio. Rode draad hierbij is Hedendaagse kunst en Grote namen, kleine prijzen. Tot 1 januari 2022 zijn er aquarellen te zien van Petra Dijkers. Er zijn ook unieke cadeaus te koop, zoals een kunstcadeaubon, kleurrijke vazen van keramist Gert de Mulder en leren tassen

van ontwerper Chris de Geus. Wordt u in december lid en huurt u direct een kunstwerk, dan ontvangt u een origineel leren toilettasje van Chris de Geus als welkomstcadeau.

Voor meer informatie kunt u terecht op onze website www.toart.nu

Onze openingstijden zijn woensdag t/m zaterdag van 13-17 uur.
U bent van harte welkom!

Tekst en beeld: Peter de Thouars

Droom Van Muijlwijkstraat

Zompenland

De attractie 'droomvlucht' in de Efteling brengt je langs allerlei verschillende fantasiewerelden vol elfjes. Je ziet zwevende kastelen met mist en watervallen, feeën, bosgeesten, pratende bomen en een sterrentunnel vol met betoverende lichtjes. Maar uiteindelijk eindig je in het rijk van de trollen: Zompenland.

Lelijkste straat van Arnhem

Dit beeld drong zich bij mij op tijdens een gesprek met buurtgenoten Hans Ansems en Rudolf Beijerman over het langdurige proces, dat moet leiden tot aanpassing van de Van Muijlwijkstraat. De straat die in 2016 nog werd uitgeroepen tot de lelijkste straat van Arnhem. Schoonheid en lelijkheid blijken elkaars burens. Als kamers in een Efteling attractie.

Hans is al vanaf 2004 betrokken bij gesprekken en plannen over de toekomst van de Van Muijlwijkstraat (VMS). Rudolf sinds dit jaar. Beiden zijn al jaren actief in het Spijkerviertel (de Spoorhoek en de Spijkerbuurt). Hans is gepensioneerd industrieel vormgever en docent Artez, oud

winkelier op de VMS. Rudolf heeft vooral zijn bestuurlijke ervaring ingebracht om de verschillende partijen en belangen die hier spelen te verbinden en in gesprek te houden met elkaar.

Wat is er aan de hand?

De VMS is aangelegd tussen 1966 en 1985. De functie is hoofdzakelijk mobiliteit. 'Men had eerst de visie dat dit een zesbaans toegangsweg tot het centrum moest worden. Daarvoor zijn veel huizen afgebroken. Je ziet dit nog terug aan de kant van de Singel. Hier is de straat enorm breed. Daarna verdween dit plan in de prullenbak en schijfde men naar het huidige 'ontwerp'.

De straat geeft toegang tot de stad. De trolleybussen rijden in twee richtingen over een aparte busbaan. Voor het drukke autoverkeer is de straat eenrichtingsverkeer. Het tweerichtingen fietspad helpt niet mee aan een veilig gevoel. Je ziet als passant hoge flats, trolleymasten, verkeersborden en rommelige trottoirs. Het is lawaaierig en onveilig. De bebouwing is hoog, saai en lelijk. De oudere bebouwing, zoals de

Sint Martinuskerk en de Lutherse kerk, die zouden kunnen zorgen voor sfeer worden grotendeels aan het zicht onttrokken door nieuwe goedkope bebouwing ervoor. Hoe jammer!

Leefbaarheid

Hans: 'Het grootste probleem is dat deze gigantisch brede weg onze wijk in tweeën splitst. Daarnaast wordt de Spoorhoek in het noorden door de spoordijk afgesloten van de wijk Klarendal. Deze situatie verzwakt de sociale verbanden en de sociale cohesie voor de mensen die hier wonen. Door de enorme verstening is de VMS een van de warmste straten van de stad. Er is nauwelijks groen. Door die verstening is er sprake van wateroverlast en droogte. De luchtkwaliteit is verschrikkelijk slecht'.

IJkpunten

Hans en Rudolf: 'Het is een onacceptabele situatie. Helaas zijn er bij de betrokkenen verschillen in focus en ook de belangen lopen uiteen. We hebben ook zorgen over het traject. Het duurt veel te lang en de inspraak van de bewoners wordt niet altijd

vlu cht

duurzaamheid moeten samenwerken en op één lijn komen. Dat is niet makkelijk. Politieke posities spelen uiteraard een belangrijke rol. De VVD focust op mobiliteit en veiligheid. Zij zien vooral oplossingen in verkeersaspecten. GroenLinks richt zich op vergroening en verduurzaming. Maar hoe zit het dan met de leefbaarheid, de sociale cohesie en het welzijn van de bewoners?

Geld

Geld is de belangrijkste kaart in het spel. Dat geld is er niet, klaarblijkelijk. Of het wordt er niet voor vrijgemaakt. We zitten nu in de situatie dat er een beperkt subsidiepotje is en dat potje moet voor 31 december 2021 gebruikt zijn; anders vloeit het terug naar de provincie. Met als gevolg dat er nu – hoewel er nog geen integraal plan ligt voor de straat- per direct wordt begonnen aan het stukje tussen de mediamarkt en de Hommelsestraat.

Fasering proces

Er is nu een groep bewoners die elke kleine ingreep aanvaardt, omdat er dan tenminste 'iets' gedaan wordt. Maar er is ook een groep volhouders die vasthoudt aan een integrale aanpak.'

Noodzakelijke radicale vernieuwing

We praten over oud rijksbouwmeester Floris Alkemade. Auteur van het essay De

toekomst van Nederland. Hij zwenfelt een fundamentele discussie aan over de waarden waardoor we ons laten leiden. Gaat het enkel om geld of is er meer dat van waarde is in het leven? Wat is de werkelijke waarde van een samenleving waarin de helft van de ouderen zich eenzaam voelt en waar de levensverwachting per regio en zelfs per woonwijk jaren kan verschillen? Hij zegt: 'Begin weer met dromen! De mens is juist door zijn verbeeldingskracht in staat om problemen in te zetten als een motor voor noodzakelijke radicale vernieuwing'. Rudolven Hans: 'Arnhem staat zich voor op zijn geweldige burgerparticipatie. Onze wijk is daar een sprekend voorbeeld van. We hopen dat er in de tweede fase van het proces wél wordt gekozen voor een route met samenwerking tussen burgers en inwoners, stedenbouwkundigen en Team Leefomgeving. En dat er wordt gekozen voor een integrale benadering van herinrichting. Vanuit een visie voortkomend uit verbeeldingskracht. Laten we met Van Alkemade geloven in het vermogen om de toekomst vorm te geven. Onze droomvlucht moet niet eindigen in Zompenland!'

Tekst: Jan van Wonderen

Beeld: Rien Meijer

opgepakt. Vanuit de werkgroep hebben we aangedrongen op een integrale aanpak van de problematiek. Daarvoor zijn vijf ijkpunten opgesteld:

1. Het verkeer en het sociale verkeer
2. De gezondheid van de bewoners
3. De veiligheid (gezondheid, verkeer, criminaliteit)
4. Klimaataspecten (hitte, wateroverlast)
5. Leefbaarheid (groen, sociaal, luchtkwaliteit, lawaai)

Plangebied groter maken

Een zesde punt zou moeten zijn, dat je het plangebied groter maakt. De problematiek betreft niet alleen de VMS, maar strekt zich uit tot de gehele spoorzone en tot aan de Steenstraat. Deze buurt wordt geplaagd door criminele ondermijning en de vervallen en donkere achterafstraatjes zijn een walhalla voor deze activiteiten. Het gaat er om dat je de ijkpunten in samenhang oplost en toepast op een groter plangebied. Er zijn veel mensen die hiervoor pleiten.

Tegengestelde belangen

Mobiliteit, volkshuisvesting, vergroening,

Rudolf Beijerman (l) en Hans Ansems

Kruispunt

Ze noemen zichzelf een 'huiskamer'; een plek waar daklozen altijd welkom zijn. Er worden geen eisen gesteld. Daklozen hoeven zich bijvoorbeeld niet te verbinden aan een zorgtraject. Stichting Kruispunt in de Spoorhoek verzorgt al bijna dertig jaar maaltijden voor daklozen. Een groep vrijwilligers, gastpersonen en pastores is hierachter de drijvende kracht. Twee portretten.

Mieke

Ik loop een middag en avond mee bij Kruispunt, en wordt ontvangen door Mieke. Mieke is één van de zeven gastpersonen bij Kruispunt. 'Ik kom uit de zorg. Ik was niet op zoek naar een baan, maar ik kwam toevallig de vacature tegen en ik dacht: "Dit ben ik".' Als gastvrouw is zij verantwoordelijk voor de vrijwilligers en de dak- en thuisloze bezoekers. De maaltijd bij Kruispunt wordt iedere avond door een andere kookgroep verzorgd. Vandaag zijn dat vier leden van een kerkgemeenschap uit Oosterbeek. Zij komen rond half vier aan om te koken. Om half vijf openen de deuren en komen bezoekers binnen. Mieke deelt eten uit, gaat gesprekken aan met bezoekers en plakt pleisters. De vrijblijvendheid van Kruispunt is voor Mieke belangrijk. Bij Kruispunt komen bezoekers die soms nergens anders terecht kunnen, omdat ze niet aan de juiste eisen voldoen. 'En dan is Kruispunt er. Dat spreekt me aan. Ik vind dat ieder mens een plek verdient en ik vind het belangrijk om te kijken naar de mens. Onder al het gedoe wat er is, zit een mens. Ik kom zelf uit een gewelddadig gezin met een ouder die verslaafd was. Ik heb ook een periode gehad

dat ik geen slaapplek had. Dus ik weet wat het met mensen doet; dat je dan foute keuzes maakt omdat je niet hebt geleerd hoe je dingen anders oplost. Wij zijn de laatste plek. Wij zijn echt dat filtertje boven de afvoer. En dat vind ik heel belangrijk. Je moet mensen niet opgeven.' Dat is ook het moeilijkste deel van haar werk: 'Soms wordt een bezoeker agressief. Dan moet je een sanctie geven.' Zo'n sanctie houdt in dat een bezoeker een aantal weken niet welkom is bij Kruispunt. 'Eigenlijk wil je die persoon binnenhouden want je weet: dit is de laatste plek waar die mensen naartoe kunnen. Maar als de veiligheid in gevaar komt, dan moet je optreden. Dat is moeilijk.' En het leukste deel van haar werk? 'Van de zomer werd een bezoeker afgeleverd door de ambulance. Wij hebben hem opgevangen. Die man is maar een week hier geweest. Laatst stapte hij opeens weer binnen, "herken je me nog?" Hij heeft nu een baan en woonruimte en is helemaal nuchter.' Maar het zijn ook de kleine momenten. 'Als er gewoon een gezellige sfeer is en er is genoeg eten voor iedereen. Dan kom ik blij thuis.'

Chris

Chris is één van de drie pastores bij Kruispunt. De pastor biedt een luisterend oor voor de bezoekers, en leidt rituelen binnen Kruispunt. 'We doen bijvoorbeeld wekelijks een viering van ongeveer een half uur, waarin ik een verhaal vertel of muziek laat horen. Ook organiseren we bijvoorbeeld wel eens de uitvaart van een dakloze persoon.' Chris werkte lange tijd als verpleegkundige, maar vond het werk niet altijd bevredigend. 'Twintig jaar geleden, toen ik begon, was er tijd om echt naar patienten te luisteren. Nu niet meer.' Hij stopte met het werk en ging theologie studeren. Daarbij hoorde een stage. 'Ik wist helemaal niets van dakloze mensen en ik vond het eigenlijk doodeng om voor hen te werken, en juist omdat ik het doodeng vond, wilde ik het doen.' Zo kwam hij terecht bij stichting Kruispunt. Zijn werk bij Kruispunt heeft een christelijk-humanistische invalshoek, maar dit is voor hem geen voorwaarde. 'Toevallig ben ik christelijk opgevoed. Uit die bron put ik, omdat ik andere bronnen minder goed versta. Ik durf bij een viering niet zo snel een verhaal uit de Koran voor te lezen, omdat ik bang ben dat ik de betekenis verkeerd interpreteer.' Het moeilijkste deel van zijn werk is voor Chris: 'De uitzichtloosheid waar mensen in kunnen verkeren. Althans, ik vind het uitzichtloos; ik weet niet of ze dat zelf ook zo ervaren. En de ellende die alcohol en drugs teweeg brengen. Dat is heel heftig.' En het leukste deel van zijn werk? 'Ik ga lekker mee in de flow van de dag. Vanochtend heb ik drie kwartier met iemand gepraat over het leven in de gevangenis. En dan komt een vrouw binnen die altijd mens-erger-je-niet wil spelen, dus ga ik dat doen. In het contact dat wij met mensen hebben, gebeuren zoveel mooie dingen. Dat zijn voor mij toch iedere keer weer de tekenjes van hoop.'

Tekst: Katja Krediet / Beeld: Rien Meijer

In deze rubriek laten we kinderen aan het woord over wat ze zoal doen én wat ze vinden van wonen en leven in het Spijkerkwartier.

kunt alles zelf bepalen en lekker rennen door de bergen en in de zomer in het water spelen. Kees: 'Er zijn niet van die vaste speeltoestellen. Je kunt doen wat je zelf wilt.' Er zijn wel eens vervelende jongens geweest, maar: 'Er wordt wel goed op ons gelet door de volwassenen en wie vervelend is, wordt geschorst.'

Spijkerkwartier

'Superleuk wonen in de wijk', dat vinden ze allebei. 'Al die verschillende huizen, en de kinderen zijn hier sociaal. In "het Broek" zijn alle huizen hetzelfde en hebben ze maar een klein speelplekje met een paar toestellen.'

Ze fietsen allebei zelfstandig naar school. Kees: 'Wel een paar drukke kruispunten maar dan moet je goed opletten.' Ayla: 'Ik ga wel eens alleen een boodschapje halen bij de Coöp, dat vind ik soms wel eng door die mensen die daar rondhangen en wat tegen mij zeggen.'

Wens

Ayla zou wel een zwembad in het Spijkerkwartier willen met de naam "Aardbei", en in de winter een schaatsbaan: 'Dat hebben ze drie keer geprobeerd maar dat is niet gelukt.'

Kees wenst 300 miljard euro, om beeldschermen, tablets, en een PlayStation te kopen, pizza te bestellen én heel veel "Pink Ladies". 'Ik ben verslaafd aan die appels; ik eet er wel drie per dag helemaal op, dus met pitten en stokjes, omdat ik geen zin heb om naar de prullenbak te lopen. Kan zijn dat er een appelboompje gaat groeien in mijn buik, zegt mijn moeder!'

Tekst: Trudi Hendriks

Beeld: Rien Meijer

Ookeen (buurt)kind dat een bijzondere hobby heeft en iets te vertellen heeft over zichzelf, de wijk of iets anders? Neem contact op via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com. Wij komen graag een keer met hem of haar praten en maken een mooie foto.

Familie

Ayla (11 jaar) en Kees (9 jaar) wonen samen met moeder Karina sinds 5 jaar in een bovenwoning aan de C.A. Thiemestraat. Vader Sander woont met kat Fix in de Groen van Prinsterenstraat. Kees: 'In dat huis ben ik zelfs geboren.' De twee goudvissen Billie (naar Billie Eilish) en Wally ('Geen idee waarom die zo heet.') hebben ze uitgezocht in de dierenwinkel van hun opa en oma in Lobith. 'Opa en oma hebben daar een heel groot mooi huis met een geheime kamer en soms doen we daar een griezelavond, héél eng!' vertelt Ayla.

School

Ayla zit in het laatste jaar van de Sterrenkring: 'Ik ga naar een Montessorischool

denk ik. Dat past het best bij mij. Daar is de brugklas twee jaar en krijg je begeleiding bij het huiswerk maken op school. Binnenkort ga ik daar minilessen volgen. Wel jammer dat veel kinderen uit de groep naar een andere school gaan maar we wonen dan nog steeds in dezelfde buurt.' Kees zit in groep 6 en denkt erover om chirurg te worden, maar: 'Dat is denk ik te moeilijk voor mij dus het zal wel iets met de toekomst, zoals computers of robots, worden.'

Spelen

Beide kinderen spelen met de andere buurtkinderen op Thialf. 'Als daar ooit huizen komen dan word ik boos', zegt Ayla. 'Thialf is natuur én een speeltuin, je

Muziek in de wijk

RUBRIEK

Deze wijkkrant probeerde Rocco Ostermann al eerder te bereiken, maar de muzikant / performer / schrijver is, zoals hij zelf zegt, 'een laboratorium van verbeelding waarvan 24 uur per dag de knop aanslaat'. Hij is overal mee bezig. Uiteindelijk heb ik een ontmoeting met hem in zijn woning aan de Spijkerstraat.

Rocco Ostermann: Laboratorium van verbeelding

foto: Maaike Ronhaar

Serieuze muzikant

Ondertussen heeft Rocco het druk met allerlei andere projecten. Hij geeft ook solo optredens, onder andere met Psalm 150, een fanfareorkest. 'Dat is een enorme kick met zo'n orkest in je rug. Ik zou wel willen eindigen als een soort crooner met late-night jazz/blues.' Met zijn vertolkingen van Johnny Cash "the American Recordings" gaf hij optredens in onder andere Nederland, Duitsland en Ierland. Onlangs speelde hij met de band "De Kift" in Paradiso en op hun cd/lp "Hoogriet." Hij is zojuist begonnen aan de opnames van zijn allereerste soloplaat.

Ook heeft hij met cabaretier/zanger André Manuel het duo Maneman & Ostermann. 'We kennen elkaar al heel lang, we zijn als broers, hij is de volbloed grapjas en ik ben dan de wat serieuze muzikant. Althans, zo lijkt het.' Hij lacht.

Meteorietinslag

Aanleiding is vooral het album "De Niemanders", dat vorig jaar verscheen. Rocco Osterman maakte deze plaat samen met Wout Kemkens. Hun unieke album verhaalt over het dagelijks leven van bajesbewoners. Rocco Ostermann en Wout Kemkens speurden gevangenis af op zoek naar bijzondere verhalen en muzikanten. De plaat werd alom juichend ontvangen. De Volkskrant noemde het "Een van de indrukwekkendste Nederlandse rockalbums van de laatste jaren." De Gelderlander schreef: 'Een muzikale meteorietinslag die in Nederland zelden wordt vertoond.'

Rock & Roll in Dinxperlo

Rocco werd geboren in Dinxperlo en door muziek gegrepen toen hij als 8-jarig jongetje een pick-up en een elpee met rock & roll hits kreeg, waaronder "Maybelline" van Chuck Berry. 'Toen gingen bij mij alle toeters en bellen af', vertelt hij. 'Dát was het moment dat de rock & roll zijn intrede deed in mijn leven.'

Het zag er een tijdje naar uit dat hij prof-voetballer (keeper) bij de Graafschap zou worden. Hij was een van de grootste jonge talenten. Een brommerongeluk waardoor zijn hand er bijna af lag, veranderde alles. 'Mijn droom bij de Graafschap viel in duigen. Mijn broer had net een gitaar, en zo ben ik begonnen met spelen.'

Zingen uit je borst

Bandjes volgden. De eerste echte serieuze was "Magic Fish" in 1992. 'Daarmee won ik de Music Maker award als beste gitarist. We hebben een paar fantastische

platen gemaakt. Daarna Donnerwetter, waarvan tot dusver drie albums verschenen. Ik maakte nog een aantal albums met Shaking Godspeed. En een theatervoorstelling voor Orkater.' 'Zingen is voor mij de basis. Die stem die uit je borst treedt, naar buiten kruipt, waardoor je denkt: "Wat gebeurt er?" Als gitarist hield ik, naast de bekende namen als Jimmy Page en Hendrix, vooral van oude bluesknakkers uit de jaren '30, zoals Robert Johnson.'

De Niemanders

Het idee voor "De Niemanders" ontstond toen poppodium Luxor 10 jaar bestond. Gitarist Wout Kemkens werd gevraagd om een optreden te organiseren. 'Hij had het idee om op te treden in de gevangenis, in de "Blue Band bajes" in Zuid. De directeur vroeg of we vaker wilden optreden. Toen dachten we: Als we dit nou eens in meerdere gevangenis in Nederland doen, en samen met gedetineerden iets creëren. Zo gezegd, zo gedaan. Er kwamen teksten en jams uit voort. De teksten gaan over de kantelpunten in levens, en de sleutelmomenten waarop de verkeerde keuzes zijn gemaakt. Velen van ons hebben wel een soort geheime munitiekamer in ons brein, waar net de verkeerde vonk kan aanspringen.' De plaat "De Niemanders" verscheen vorig jaar bij Butler records/Bertus en krijgt verpletterende recensies in onder meer De Volkskrant het Het Parool. Wat zich liet aanzien als eenmalig project krijgt een vervolg: 'Dit is een goed concept. We hebben de thema's en gaan daarmee verder.'

foto: Rien Meijer

Naast muzikant is Rocco actief als schrijver. In 2018 verscheen zijn boek "De Buitenstaander" bij uitgeverij Fagus. In het boek staan 65 korte verhalen, beschouwingen en observaties uit het dagelijks leven. Binnenkort zal "De Buitenstaander deel 2" verschijnen met vooral Arnhemse verhalen. 'Ik ga ook mijn kinderboek afschrijven. Ik mag graag door een absurdistische bril kijken. Ik omschrijf mijn verhalen als waargebeurde fictie, "mafkeeserij", observaties à la Simon Carmiggelt, de waarnemer. Dit vind ik het mooie van wonen in de Spijkerstraat. Ik heb een groot raam en ik sta hier vaak te kijken naar de gebeurtenissen en gesprekken op straat, dronkenmanspraat, ruzies, een mozaïek van verschillende invloedsferen, één grote Bühne. Héerlijk!'

Tekst: Peter Weenink

Veiligheid: wie, wat, waar?

Veiligheid in het Spijkerviertel staat al een tijdje volop in de aandacht. Er wordt veel ondernomen om de leefbaarheid te verbeteren. De input van de bewoners is daarvoor van groot belang. Maar het is bewoners niet altijd duidelijk waar ze terecht kunnen. Bij dezen een zo volledig mogelijk overzicht van de belangrijkste aanspreekpunten.

Bij het opstellen van dit overzicht viel op: er is overlap. Overlast kan bijna altijd op meerdere plekken worden gemeld. Ook zijn er verschillen in bereikbaarheid. Soms is er een spreekuur, een mailadres, een telefoonnummer; soms niet. Wijkbewoners hebben dus meerdere opties om overlast te melden. Een bewoner die bijvoorbeeld overlast ervaart van 'weesfietsen' kan dat melden in Fixi, langsgaan bij pand 66 óf een mail sturen naar Team Leefomgeving. Geen van deze opties is verkeerd. Het kan voor wijkbewoners echter ook lastig zijn overzicht te krijgen doordat één goed bereikbaar, centraal aanspreekpunt ontbreekt.

Op mijnspijkerviertel.nl zal op de pagina 'wijkveiligheid' een uitgebreidere versie van dit overzicht geplaatst en bijgehouden worden.

Fixi

Fixi.nl is een online platform waar u melding kunt maken van overlast. U kunt vervolgens bijhouden hoe de melding wordt opgepakt door de gemeente. Blijven melden, zeker bij terugkerende overlast, is altijd belangrijk. Al deze meldingen worden geregistreerd en op basis van de data die dit oplevert, kunnen handhavers uiteindelijk gericht optreden. Mensen doen bijvoorbeeld meldingen via Fixi voor: gedumpt afval, losse stoeptegels, geluidsoverlast, graffiti, ongedierte.

Spoeisende meldingen zijn ook telefonisch door te geven via het algemeen telefoonnummer van de gemeente Arnhem: 0800-1809.

De wijkagenten

Frank Daeseleer en Femke van den Berg zijn de wijkagenten van het Spijkerviertel.

- Mail: frank.daeseleer@politie.nl en femke.van.den.berg@politie.nl
- Wijkpost: Politiepost Velperpoort, I.r. J.P. van Muijlwijkstraat 185, Arnhem.
- Spreekuur: Elke donderdag van 18.00 tot 20.00 uur (dit was tot voor kort tot 19.00 uur).
- Ook bereikbaar op Instagram via [@wijkagenten_spijkerviertel](https://www.instagram.com/wijkagenten_spijkerviertel) en op Twitter via [@WA_spijkervtr](https://twitter.com/WA_spijkervtr).

Deze wijkkrant wordt ook bezorgd in een deel van het Statenkwartier. Dit valt onder Arnhem's Broek. René Huls en Henk Westerhof zijn de wijkagenten van Arnhem's Broek.

- Mail: rene.huls@politie.nl en henk.westerhof@politie.nl
- Wijkpost: Johan de Wittlaan 301, Arnhem.
- Spreekuur: Elke dinsdag van 19.00 tot 20.00 uur. Elke donderdag van 14.00 tot 15.00 uur.

- Ook bereikbaar op Twitter via
@WA_Arnheemsbroek en
@WA_Arnhem.

Mensen gaan bijvoorbeeld naar de wijkagenten voor: conflicten met burens, conflicten binnen relaties, drugsoverlast. Wilt u direct contact met de politie, bijvoorbeeld om aangifte te doen? Belt u dan 0900-8844. Bij spoed bel 112.

Team Leefomgeving

Vanuit de gemeente is in elke wijk een Team Leefomgeving aangesteld om de leefbaarheid in de wijk te vergroten. Team Leefomgeving CSA (Centrum, Spijkerkwartier, Arnheems Broek) bestaat uit vier leden, ook wel 'wijkmanagers' genoemd. Het team is bereikbaar via het algemene adres **CSA@leefomgeving-arnhem.nl**. De wijkmanagers zijn op de woensdagochtend te vinden bij pand 66. Individuele wijkmanagers zijn ook telefonisch en via de mail bereikbaar

- Bram Bos, (026) 377 5746,
bram.bos@arnhem.nl
 → Noortje Ruisbroek, (026) 377 5136,
noortje.ruisbroek@arnhem.nl
 → Monique de Leeuw, (026) 377 3321,
monique.de.leeuw@arnhem.nl
 → Arno Tiernego, (026) 377 2353,
arno.tiernego@arnhem.nl

Mensen gaan bijvoorbeeld naar Team Leefomgeving voor: het melden van onveilige verkeerssituaties, graffiti, het delen van ideeën over de verbetering van de leefbaarheid.

Pand 66

Pand 66 is de uitvalsbasis voor het actieprogramma schoon, heel, veilig. Het

doel van dit project is om de leefbaarheid in het Spijkerkwartier te vergroten. Pand 66 onderhoudt hiervoor contacten met de wijkagenten, wijkhandhavers, straatcoaches én Team Leefomgeving. Ook opvallende Fixi-meldingen worden hier besproken. Het is dus een flexibele alles-in-één locatie waar iedereen kan binnenlopen voor elk verhaal. Pand 66 blijft in heel 2022 actief.

- Adres: Steenstraat 66, Arnhem.
 → Elke woensdagochtend van 9:00 tot 12:00 open voor spreekuur. U vindt hier dan meestal één van de wijkmanagers van Team Leefomgeving, en programmaleider Etienne Koningsveld, de projectleider van schoon, heel, veilig.
 → Pand 66 heeft geen eigen contactgegevens.

Mensen gaan bijvoorbeeld naar Pand 66 voor: hanggedrag, verdacht gedrag door bedrijven, hulp bij verwarde personen. (zie voor meer informatie het artikel in editie 116 van deze wijkkrant)

De wijkhandhavers

Danilo Isabella is de wijkhandhaver van het Spijkerkwartier. Johnatan Kohinor is de wijkhandhaver van Arnheems Broek. De wijkhandhavers zijn te herkennen aan de gele veiligheidshesjes met 'handhaving' op de rug. Wijkhandhavers zijn bevoegd om proces verbalen te schrijven en arrestaties te verrichten. Zij onderscheiden zich van de wijkagenten doordat ze hun werk vooral doen in de openbare ruimte, en niet achter de voordeur komen. Ze houden zich bezig met overlast op straat door bijvoorbeeld verwarde personen of afvaldumping. In de wijk lopen ook mensen rond met

blauwe uniformen met 'handhaving' op de rug. Zij zijn van een externe organisatie, door de gemeente ingehuurd voor parkeercontroles, en doen geen verdere handhaving. Deze twee verschillende soorten 'handhavers' hebben dus een geheel verschillend werkgebied. U kunt de wijkhandhavers op straat aanspreken, maar de wijkhandhavers hebben geen eigen contactgegevens. Zij werken op basis van meldingen die binnenkomen via Fixi of via de gemeente.

De straatcoaches

De straatcoaches lopen elke middag en avond, zeven dagen per week, rond in het Spijkerkwartier. Zij pakken overlast aan, met name door hangjongeren, drugs en daklozen. De straatcoaches zijn herkenbaar aan hun zwarte kleding met het opschrift 'straatcoach' op de rug. U kunt de straatcoaches op straat aanspreken, maar de straatcoaches hebben geen eigen contactgegevens. (zie voor meer informatie het artikel in editie 118 van deze wijkkrant)

Tekst: Katja Krediet

Beeld: Rien Meijer

Wijkoverleg Spijkerkwartier:

26 november 2021

Een stuk minder gezellig, maar het was wel efficiënt en veilig: het laatste Wijkoverleg van dit jaar was weer online. Jammer dat de voorzitter wat laat was: alle deelnemers moesten enkele minuten wachten tot ook zij als ZOOM-host ingelogd was.

De besproken agendapunten:

VOS:

Lucas Hubrecht van de Verenigde Ondernemers Spijkerkwartier (VOS) presenteerde de plannen voor een betere verbinding tussen het Spijkerkwartier en de binnenstad, gericht op het winkel-publiek. De plannen vanuit het project 'Schoon, Heel en Veilig' om de Steenstraat groener, aangenamer en veiliger te maken, sluiten daar mooi bij aan. Het Wijkoverleg besluit om €45.000 vanuit het Parkeerfonds beschikbaar te stellen voor extra vergroening.

Begroting Bewonersbudget 2022:

Het budget bedraagt €38.000 per jaar. Zo'n €10.000 wordt gereserveerd voor wijkkrant en website, €3.500 voor nieuwjaarsborrel en een feest voor de

honderden wijkvrijwilligers en €1.600 voor de GroenGroep. Het Wijkoverleg honoreert de aanvraag om €2.250 beschikbaar te stellen voor een maandelijkse actie om zwerfafval op te ruimen. Het geld is bestemd voor materiaal en de maandelijkse koffie- en soepkosten.

Ruim €19.000 van het budget is nog vrij te besteden. In de loop van 2022 zullen daar aanvragen voor komen, die in het Wijkoverleg worden behandeld. Heb je een goed idee: neem contact op met de Spijkerbrigade.

Buurtverbinders:

Vanaf januari zijn we op zoek naar een heel nieuw team van Buurtverbinders. Mensen die op de website mijnspijkerkwartier.nl maar vooral ook op straat mensen met

elkaar en de wijk willen verbinden. Interesse? Nadere informatie? Meld je aan!

Rondvraag:

We eindigen de avond zoals altijd, met een rondje actualiteiten. Zoals de jaarlijkse zonnewende-optocht op 21 december.

Volgend Wijkoverleg is op woensdag 2 februari 2022.

Mocht je willen reageren op bovenstaand of aanmelden als Buurtverbinder: neem contact op via secretariaat.spijkerkwartier@gmail.com

Tekst en beeld: Astrid Stokman

Opwarmertje Thialf WinterWonderland

Basisscholen proberen de schaatsbaan uit

FOTO: ERIK VOS

Voor het eerst kon er al in november geschaatst worden! Als primeur in Arnhem lag er een heuse schaatsbaan op Thialf. De bedoeling was dat het Broek en het Spijkerkwartier wat warme ijspret konden hebben, maar Corona gooide helaas "wat roet op de baan". Dus waren het vooral de schoolkinderen die hun skills konden slijpen.

Maar er zijn afgelopen periode meer weer leuke activiteiten georganiseerd in Vrijstaat Thialf. Zo was er in september Urban Street Hockey. Jong en oud streken samen om de winst. Een leuke sportieve, competitieve activiteit met energiek leiderschap vanuit Rijnsdijk.

Thialfloop

Op woensdag 20 oktober klonk het startschot van de jaarlijkse Thialfloop. Basisschool leerlingen liepen hun longen uit hun lijf om als eerste over de streep te komen.

En al was de Sint er niet bij: eind november konden kinderen tot 9 jaar hun pietendiploma halen in de Vrijstaat Thialf tijdens een energiek Pietencircus.

We hebben weer heel veel leuke activiteiten op de planning staan voor het nieuwe jaar, met allereerst de nieuwjaarsactiviteit, Thialf winterwonderland! Op zaterdag 8 januari vanaf 15 uur zijn er verschillende winterse activiteiten voor kinderen met lekkere versnapering voor jong en oud! We sluiten samen af met een nieuwjaarsborrel voor alle buurtvrijwilligers in Brasserie Thialf. Houd onze social media in de gaten voor de details!

Doe gezellig mee!

Vind je het leuk om af en toe te helpen bij activiteiten en/of extra openstelling meld je dan aan bij ons energieke vrijwilligersteam post@vrijstaatthialf.nl

FOTO S: ANNIE DE LOUJER

Tweedelingen

Oud en nieuw. Rijk en arm. Jong en oud. Tweedelingen in de stad zijn niets nieuws: vanaf het begin der tijden hebben zich waterscheidingen afgetekend langs verschillende lijnen. Sommige verschillen zijn door de geschiedenis heen persistent, anderen veranderen langzaam, al zijn de sporen vaak nog lang zichtbaar (denk aan de verdeling van ons land in het katholieke zuiden en het protestantse noorden).

Zo transformeerde het Spijkerviertel van 'probleemwijk' tot gewilde buurt. Klarendal werd modekwartier, al zie je dat oud en nieuw soms schuren – niet iedereen moest er wat van hebben, van dat modegebeuren. Met gentrificatie is nooit iedereen blij.

De nieuwe splijtzwam is natuurlijk corona. Aangewakkerd door fanatieke zeloten bij wie complotten zich als een parasiet een weg in het brein hebben geboord (weetje: sommigen parasieten kunnen werkelijk het brein overnemen) en de (weinig liberale en ingrijpende) plannen voor 2G, onder meer.

Alles is ervan doordrenkt. En dan heb ik het even niet over rellen in Rotterdam, om maar wat te noemen. Ik heb het over de kleine dingen. Over spreuken die ik zie op muren als ik door Arnhem loop – 'corona=gentherapie' is er één. Over de man die in een café tegen een serveerster een monoloog begint over coronacomplotten terwijl zij zwijgend doorgaat met het bereiden van haar bestelling.

Daar moest ik aan denken toen ik het artikel las over de studenten

Fabrice Franje en Ella Kwakkelaar. Zij wonen in een monumentaal pand aan de Schoolstraat. De buurt ervaart overlast, en heeft een rechtszaak aangespannen om de vergunning van de huurbaas in te trekken. Dus regelde de huurbaas camerabewaking en schroefde ramen dicht. Hun studentenhuus voelt nu 'als een gevangenis', zeiden de studenten.

Het zijn de onvermijdelijke botsingen in een gemêleerde wijk die bovendien al langer kampt met de gevolgen van verkamering. Van beleavingswerelden die niet op elkaar aansluiten. Het probleem met tweedelingen is dat ze de neiging hebben zichzelf te versterken, omdat het onbegrip en de onwaarheden toenemen naarmate de afstand tussen de groepen groeit.

Voor de aanwakkerers van het coronaconflikt, de Engels en Baudets van deze wereld, heb ik geen goed woord over. En als de zoveelste kennis, collega of vriend ineens een bericht mailt, appt of op social media post over tribunaal en nazi's in relatie tot C, word ik ook een beetje kwaad.

Maar tussen de extremen zit een heel grijs gebied van collateral damage: de mensen met gefundeerde kritiek, de twijfelaars, de mensen die meegesleurd worden door de radicalen in hun omgeving. En hoe meer een groep in isolement raakt, des te extremer de denkbeelden worden, gevoed door zelfbevestiging omdat de andersdenkenden alleen nog reageren vanuit begrijpelijke boosheid of de moed gewoon hebben opgegeven en de discussie niet meer aangaan.

„We zouden zo graag met de burens een kopje koffie drinken”, verzuchtte een van de Schoolstraat-studenten in de krant. „Maar dat willen zij niet.” En ik kan me best voorstellen dat buurtbewoners denken: we zijn er klaar mee. Toch roep ik ze, om bovenstaande, op: drink dat kopje koffie. Of thee. Zoals Job Cohen eens zei: je kan beter thee drinken dan azijn pissen.

Foto: Rens Plaschek

De wijkkrant Spijkerviertel wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerviertel (Spijkerviertel, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr. 119, winter 2021

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Katja Krediet, Lucille van Straten, Samuel Verschoor, Jan van Wonderen.

Beeld: Rien Meijer en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerviertel 185a, info@lommerd.nl

Pand 66: Steenstraat 66, open op woensdagochtend.

Wijkagenten:

Femke van den Berg: femke.van.den.berg@politie.nl

Frank Daeseleer: frank.daeseleer@politie.nl

Politiepost Velperpoort, Ir. J.P. van Muijlwijkstraat 185.

Spreekuur op donderdag 18.00 – 20.00

Team leefomgeving: csa@leefomgevingarnhem.nl

Mijnspijkerviertel.nl: wijkplatform

Fixi.nl: Voor meldingen over de openbare ruimte.

Kopij aanleveren: Kopij voor nummer 120 dient

te worden aangeleverd vóór 15 februari 2022 via

wijkkrantspijkerviertel@gmail.com.

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerviertel en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Voorpagina: Rien Meijer

De redactie, alle medewerkers en bezorgers van de Wijkkrant Spijkerviertel wensen u mooie feestdagen en een goed en gezond 2022